

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 19 grudnia 2025 r.

Poz. 5405

UCHWAŁA NR XXIII/137/2025 RADY MIEJSKIEJ W SOKÓLCE

z dnia 16 grudnia 2025 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. 2025. 1153), Rada Miejska w Sokółce uchwala co następuje:

§ 1. Nadaje się nazwę „Józefa Marcinkiewicza” nowej ulicy, położonej w Sokółce obrębie ewidencyjnym Sokółka-Słojniki, stanowiącej ulicę gminną, położoną na działkach ewidencyjnych nr 84/2, 95/4, 53/6, 53/14.

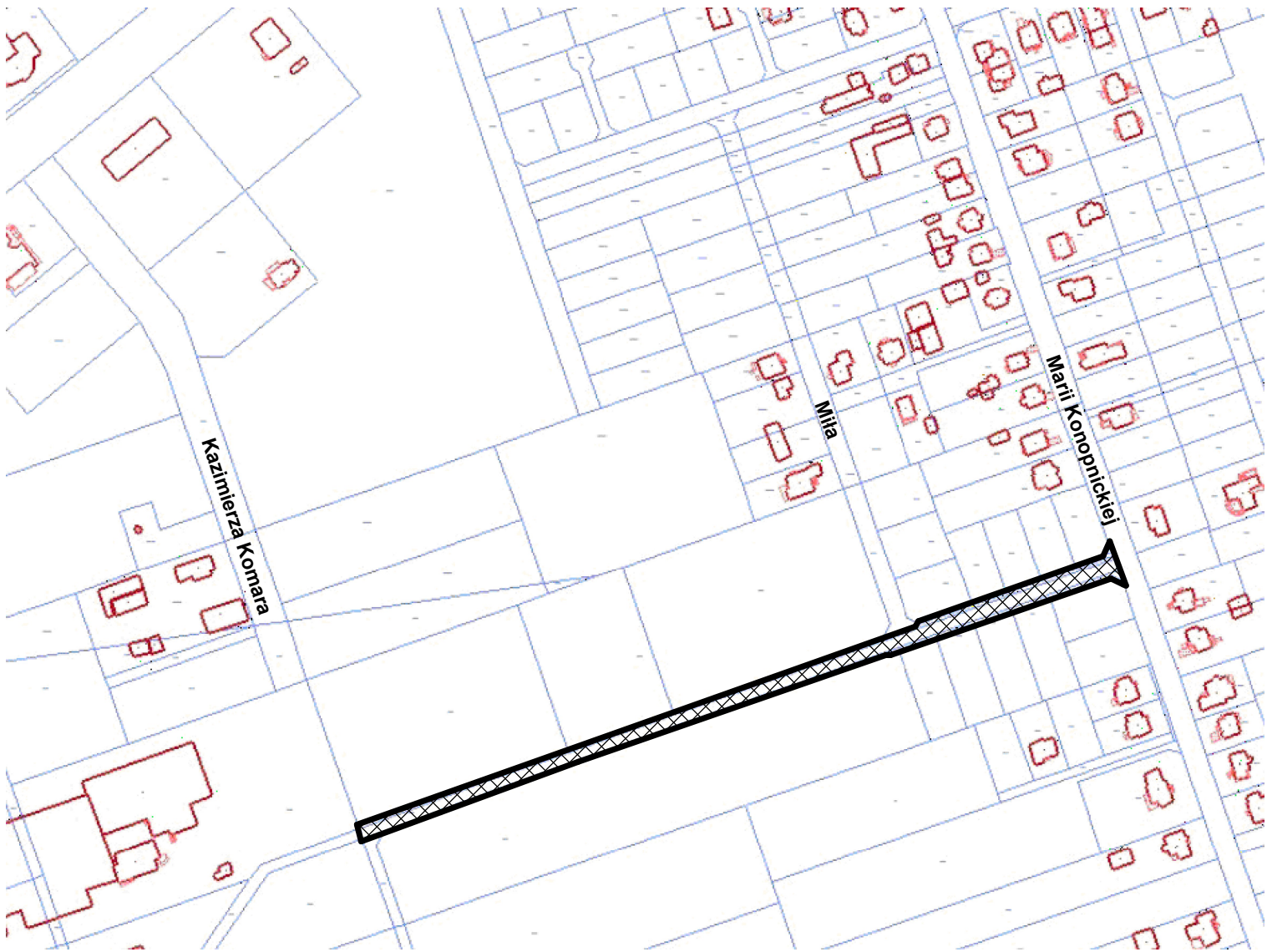
§ 2. Szczegółowe położenie ulicy określa załącznik Nr 1, stanowiący integralną część uchwały.

§ 3. Wykonanie Uchwały powierza się Burmistrzowi Sokółki.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Sokółce
Andrzej Kirpsza

Załącznik do uchwały Nr XXIII/137/2025 Rady Miejskiej w Sokółce z dnia 16 grudnia 2025 r.

UZASADNIENIE

W związku z rozszerzaniem się nowej zabudowy w rejonie ulicy Marii Konopnickiej, zachodzi potrzeba utworzenia nowej ulicy w celu przejrzystego określenia numeracji porządkowej nieruchomości (adresów). Na patrona proponuje się Józefa Marcinkiewicza.

Józef Marcinkiewicz był jednym z najwybitniejszych polskich matematyków pierwszej połowy XX wieku. Urodził się 30 marca 1910 roku we wsi Cimoszka w ówczesnej gminie Janów, na terenie obecnego powiatu sokólskiego. Jako syn miejscowego ziemianina dorastał i wychowywał się na obszarze dzisiejszej ziemi sokólskiej, z którą był związany przez całe młode lata. Wczesną edukację pobierał w szkołach powiatowych, a następnie rozpoczął naukę w gimnazjum w Sokółce, kontynuując ją później w Wilnie.

W 1929 roku podjął studia matematyczne na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie, gdzie bardzo szybko ujawnił niezwykły talent. Jego mistrzem był słynny matematyk prof. Antoni Zygmund. Już w wieku 24 lat Marcinkiewicz publikował prace, które weszły na stałe do światowej literatury matematycznej. Jego badania obejmowały analizę matematyczną, teorię szeregów trygonometrycznych, teorię funkcji oraz rachunek prawdopodobieństwa. Część pojęć i twierdzeń do dziś nosi jego nazwisko (m.in. znane twierdzenie Marcinkiewicza—Zygmunda).

W latach 1937—1939 przebywał na stypendiach zagranicznych, m.in. w Paryżu i Londynie, gdzie współpracował z najwybitniejszymi matematykami Europy. Zyskał uznanie jako uczonego o wyjątkowej intuicji i nieprzeciętnych zdolnościach, a jego dorobek — mimo młodego wieku — był już szeroko cytowany i rozwijany przez innych badaczy.

Po wybuchu II wojny światowej wrócił do kraju i został zmobilizowany. Dostał się do niewoli sowieckiej. Zginął tragicznie w 1940 roku (prawdopodobnie w wyniku zbrodni katyńskiej), mając zaledwie 30 lat. Jego przedwczesna śmierć jest uważana za jedną z największych strat polskiej nauki.

Mimo krótkiego życia pozostawił kilkadziesiąt prac naukowych o fundamentalnym znaczeniu dla światowej matematyki. Jego postać jest symbolem wybitnych zdolności naukowych, pracowitości i patriotycznej postawy. Jako że urodził się w powiecie sokólskim i stąd wywodzą się jego korzenie, jest on jedną z najwybitniejszych osób związanych z regionem, godną upamiętnienia również w przestrzeni publicznej Sokółki.